

DYREKTYWA RADY 96/53/WE

z dnia 25 lipca 1996 r.

ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189c Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywą Rady 85/3/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie ciężarów, wymiarów i niektórych innych parametrów technicznych niektórych pojazdów drogowych ⁽⁴⁾ w ramach wspólnej polityki transportowej ustalone zostały wspólne normy umożliwiające poprawę wykorzystania pojazdów drogowych w ruchu między Państwami Członkowskimi.

(2) Dyrektywa 85/3/EWG była znacząco zmieniana z wielu powodów; z powodu jej kolejnej zmiany, dla jasności i ze względów praktycznych, powinna ona zostać jednocześnie połączona w jednolity tekst z dyrektywą Rady 86/364/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. odnoszącą się do dowodu zgodności pojazdów z dyrektywą 85/3/EWG ⁽⁵⁾;

(3) Różnice między normami Państw Członkowskich w odniesieniu do ciężarów i wymiarów pojazdów użytkowych mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji i stanowić przeszkodę w ruchu między Państwami Członkowskimi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 8.2.1994, str. 3 oraz Dz.U. C 247 z 23.9.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 295 z 22.10.1994, str. 72.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego wydana dnia 15 listopada 1994 r. (Dz.U. C 341 z 5.12.1994, str. 39), wspólne stanowisko Rady z dnia 8 grudnia 1995 r. (Dz.U. C 356 z 30.12.1995, str. 13) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 1996 r. (Dz.U. C 96 z 4.4.1996, str. 233).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/7/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 29).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 48.

(4) Na podstawie zasady pomocniczości należy na poziomie wspólnotowym podejmować działania w celu usunięcia tej przeszkody.

(5) Powyższe normy odzwierciedlają równowagę między racjonalnym i gospodarczym wykorzystywaniem pojazdów użytkowych a wymaganiami dotyczącymi utrzymania infrastruktury, bezpieczeństwa drogowego oraz ochrony środowiska naturalnego i jakości życia.

(6) Wspólne normy dotyczące wymiarów pojazdów przeznaczonych do przewozu rzeczy powinny być trwale w perspektywie długoterminowej.

(7) W odniesieniu do pojazdów użytkowych zarejestrowanych lub znajdujących się już w ruchu zastosowanie mogą mieć dodatkowe wymagania techniczne określające ich ciężary i wymiary; wymagania te nie mogą stanowić przeszkody w ruchu pojazdów użytkowych między Państwami Członkowskimi.

(8) Definicję pojęcia „grubościenny pojazd izotermiczny” w art. 2 dyrektywy 85/3/EWG, zmienioną dyrektywą 89/388/EWG ⁽⁶⁾, należy rozszerzyć w celu zezwolenia Państwu Członkowskim na dopuszczenie do obrotu na swoim terytorium takich pojazdów izotermicznych, które nie odpowiadają już wymaganiom izolacji określonym w niniejszym artykule.

(9) Konieczne jest wyjaśnienie pojęcia „ładunku niepodzielnego” w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do dopuszczania do ruchu pojazdów lub zespołów pojazdów, które przewożą takie ładunki.

(10) Tona jest powszechnie używana i przyjmowana jako jednostka ciężaru pojazdu, dlatego jednostka ta jest stosowana przez niniejszą dyrektywę, podczas gdy formalną jednostką masy jest niuton.

(11) W ramach wprowadzania w życie rynku wewnętrznego zakres zastosowania niniejszej dyrektywy należy rozszerzyć na transport krajowy, w zakresie, w jakim dotyczy to parametrów znacząco określających warunki konku-

⁽⁶⁾ Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 3.

- rencji w sektorze transportowym, w szczególności maksymalnie dopuszczalnej długości i szerokości pojazdów oraz zespołów pojazdów, które przeznaczone są do przewozu rzeczy.
- (12) W odniesieniu do innych parametrów pojazdów Państwa Członkowskie mogą dopuścić do przyjęcia na swoim terytorium innych wartości niż określone w niniejszej dyrektywie jedynie wobec pojazdów poruszających się w ruchu krajowym.
- (13) Maksymalna długość pociągów drogowych z wysuwanymi systemami sprzęgania osiąga w praktyce maksymalny wysuw wynoszący 18,75 m; w przypadku pociągów drogowych ze stałym systemem sprzęgania dopuszczalna powinna być ta sama długość maksymalna.
- (14) Maksymalna dopuszczalna szerokość, wynosząca 2,50 m dla pojazdów przeznaczonych do przewozu rzeczy, pozostawia w tym przypadku niewystarczającą ilość wolnego miejsca do efektywnego załadunku paletami; prowadziło to do tego, iż w ustawodawstwie Państw Członkowskich w zakresie krajowego ruchu istnieją różne dodatkowe tolerancje; konieczne jest ogólne dostosowanie do obecnej sytuacji w celu stworzenia jasnych wymagań technicznych, mając na uwadze aspekty bezpieczeństwa drogowego.
- (15) Jeżeli maksymalna szerokość pojazdu przeznaczonego do przewozu rzeczy zostanie podwyższona do 2,55 m, wówczas normę tę powinno się stosować także do autobusów; w odniesieniu do autobusów wymagany jest jednak okres przejściowy w celu umożliwienia odpowiednim producentom przestawienie swoich urządzeń produkcyjnych.
- (16) Przy dopuszczeniu do ruchu i eksploatacji pojazdów należy w celu zapobieżenia nadmiernym uszkodzeniom dróg oraz w celu zapewnienia zdolności manewrowej przyznać priorytet stosowaniu zawieszenia pneumatycznego lub podobnego w stosunku do zawieszenia mechanicznego; należy zapobiegać przekraczaniu niektórych maksymalnie dopuszczalnych nacisków na oś, a pojazd musi mieć możliwość zawracania o 360° w granicach pewnego promienia zawracania.
- (17) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość dopuszczania do krajowego transportu towarów na swoim terytorium pojazdów i zespołów pojazdów, których wymiary odbiegają od wartości ustanowionych w niniejszej dyrektywie, jeżeli zgodnie z niniejszą dyrektywą przewozy wykonywane za pomocą tych pojazdów nie wywierają istotnych skutków na międzynarodową konkurencję w sektorze transportu, tj. usługi te wykonywane są za pomocą pojazdów specjalnych lub zgodnie z koncepcją modułową.
- (18) W przypadku wykonywania operacji zgodnie z koncepcją modułową należy uwzględnić okres przejściowy w celu umożliwienia Państw Członkowskim dostosowania swojej infrastruktury drogowej.
- (19) W okresie próbnym powinno być dozwolone korzystanie z osiągnięć postępu technicznego, należy więc dopuścić wykonywanie lokalnego transportu przez pojazdy i kombinacje pojazdów, których produkcja wykorzystuje nowe technologie i koncepcje, które odbiegają od norm przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (20) Pojazdy, które weszły do użycia przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy i które z uwagi na uprzednio obowiązujące różnorodne krajowe przepisy lub metody pomiaru nie odpowiadają wymiarom ustanowionym w niniejszej dyrektywie, należy dopuścić w okresie przejściowym do kontynuowania świadczenia usług transportowych w Państwie Członkowskim, w którym pojazd jest zarejestrowany lub w którym dopuszczono go do ruchu.
- (21) Dokonano postępu w kierunku przyjęcia dyrektyw dotyczących homologacji typu pięcio- i sześciosiowych zespołów pojazdów; wymagania dotyczące zgodności z parametrami innymi niż ciężary i wymiary ustanowione w załączniku II do dyrektywy 85/3/EWG należy uchylić.
- (22) Taka zmiana jest konieczna także w celu uniknięcia sprzeczności zasad z konwencjami międzynarodowymi w sprawie ruchu drogowego.
- (23) W celu ułatwienia monitorowania zgodności z niniejszą dyrektywą niezbędne jest zapewnienie, aby pojazdy wyposażone były w dowód takiej zgodności.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie narusza obowiązków Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw zastępowanych przez niniejszą dyrektywę.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:

- a) wymiarów pojazdów silnikowych kategorii M2, M3 oraz N2 i N3 i przyczep samochodowych kategorii O3 i O4, zdefiniowanych w załączniku II do dyrektywy Rady 70/156/EWG⁽¹⁾ z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep;

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

b) ciężarów i niektórych innych parametrów pojazdów określonych w lit. a) oraz w załączniku I pkt 2 do niniejszej dyrektywy.

2. Wszystkie wartości wymienione w załączniku I odnoszące się do ciężarów obowiązują jako normy transportowe i dlatego odnoszą się do warunków załadunku, a nie do norm produkcji, które zostaną określone w późniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- „pojazd silnikowy” oznacza każdy pojazd z silnikiem napędowym, który porusza się po drogach dzięki własnemu napędowi,
- „przyczepa” oznacza każdy pojazd przeznaczony do doczepienia do pojazdu silnikowego, z wyjątkiem naczep, oraz skonstruowany i wyposażony do przewożenia rzeczy,
- „naczepa” oznacza każdy pojazd, który jest przeznaczony do doczepienia do pojazdu silnikowego w ten sposób, że częściowo spoczywa na pojeździe silnikowym oraz istotna część jego ciężaru i ciężaru jego ładunku jest przenoszona przez pojazd silnikowy, oraz skonstruowany i wyposażony do przewożenia rzeczy,
- „zespół pojazdów” oznacza albo
 - pociąg drogowy składający się z pojazdu silnikowego i przyczepy, albo
 - pojazd przegubowy składający się z pojazdu silnikowego i naczepy,
- „pojazd chłodnia” oznacza każdy pojazd, którego trwałe lub odłączalne części są przeznaczone w szczególności do przewożenia towarów w określonej temperaturze, a ich ściany boczne włącznie z izolacją termiczną mają grubość nie mniejszą niż 45 mm,
- „autobus” oznacza pojazd silnikowy dysponujący więcej niż dziewięcioma miejscami siedzącymi włącznie z miejscem dla kierowcy, skonstruowany i wyposażony do przewożenia osób i ich bagaży. Może mieć dwa piętra i ciągnąć przyczepę na bagaże,
- „autobus przegubowy” oznacza pojazd silnikowy składający się z dwóch sztywnych części jezdnych, które są ze sobą połączone przez część przegubową. W pojazdach tego typu istnieje przejście między pomieszczeniami dla pasażerów znajdujących się w obu sztywnych częściach pojazdu. Część przegubowa pozwala pasażerom na swobodne przemieszczanie między obydwoma sztywnymi częściami pojazdu. Obydwie części mogą zostać ze sobą połączone lub rozłączone tylko w warsztacie,
- „maksymalne dopuszczalne wymiary” oznaczają wymiary maksymalne do użytkowania pojazdu ustanowione w załączniku I,

— „maksymalna dopuszczalna masa” oznacza masę maksymalną dla załadowanego pojazdu w ruchu międzynarodowym,

— „maksymalny dopuszczalny nacisk na oś” oznacza maksymalną masę na jedną obciążoną oś lub zestaw osi do używania w ruchu międzynarodowym,

— „ładunek niepodzielny” oznacza ładunek, który do celów przewożenia drogą bez niewspółmiernie wysokich kosztów lub ryzyka powstania szkody nie może być podzielony na dwa lub więcej mniejszych ładunków i z powodu ich wymiarów lub ciężaru nie może zostać przewieziony przez jeden pojazd silnikowy, przyczepę, pociąg drogowy lub pojazd przegubowy, który pod każdym względem odpowiada wymaganiom niniejszej dyrektywy,

— „tona” oznacza ciężar spowodowany obciążeniem jednej tony, który odpowiada 9,8 kiloniuutonom (kN).

Wszystkie maksymalne dopuszczalne wymiary określone w załączniku I są mierzone zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 70/156/EWG i nie jest dopuszczalna żadna tolerancja.

Artykuł 3

1. Państwo Członkowskie nie może na swoim terytorium odmówić lub zabronić używania:

- w ruchu międzynarodowym pojazdów zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu w jednym z pozostałych Państw Członkowskich, z przyczyn odnoszących się do masy lub wymiarów,
- w ruchu krajowym pojazdów służących do przewożenia towarów zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu krajowego w jednym z pozostałych Państw Członkowskich, z przyczyn odnoszących się do masy lub wymiarów,

pod warunkiem że pojazdy te odpowiadają wartościom maksymalnym określonym w załączniku I.

Niniejszy przepis stosuje się bez względu na fakt, że:

- a) wymienione pojazdy nie są zgodne z wymaganiami stawianymi przez to Państwo Członkowskie w odniesieniu do niektórych, nieobjętych w załączniku I parametrów ciężaru i wymiarów;
- b) właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym pojazdy są zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu, określił limity, nieokreślone w art. 4 ust. 1, przekraczające wartości ustanowione w załączniku I.

2. Jednakże ust. 1 lit. a) nie narusza prawa Państw Członkowskich do wprowadzania przepisów, z poszanowaniem prawa wspólnotowego, ustanawiających obowiązek wykazywania przez pojazdy zarejestrowane na ich terytorium lub dopuszczone tam do ruchu nieobjętych w załączniku I parametrów ciężaru i wymiarów, które odpowiadają wymaganiom krajowym.

3. W odniesieniu do pojazdów chłodni Państwa Członkowskie mogą wprowadzić obowiązek przewożenia świadectwa ATP lub tabliczki ATP, przewidziane w Umowie z dnia 1 września 1970 r. o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP).

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie na swoim terytorium nie dopuszczają normalnego ruchu pojazdów lub zespołów pojazdów służących krajowemu transportowi towarów, jeżeli pojazdy te nie odpowiadają parametrom wymienionym w załączniku I ppkt 1.1, 1.2, 1.4 do 1.8, 4.2 i 4.4.

2. Państwa Członkowskie mogą jednak dopuścić na swoim terytorium ruch pojazdów lub zespołów pojazdów służących krajowemu transportowi towarów, które nie odpowiadają parametrom wymienionym w załączniku I ppkt 1.3, 2, 3, 4.1 i 4.3.

3. Pojazdy i zestawy pojazdów, które przekraczają maksymalne wymiary, mogą na podstawie specjalnego zezwolenia, które wydawane jest przez właściwe organy w sposób niedyskryminujący lub na podstawie niedyskryminujących ustaleń, które są uzgadniane na zasadzie jednostkowych przypadków z tym organem, zostać dopuszczone do ruchu, jeżeli te pojazdy lub zestawy pojazdów przewożą ładunki niepodzielne lub przeznaczone są do ich przewożenia.

4. Państwa Członkowskie mogą dopuścić pojazdy lub zespoły pojazdów przeznaczonych do transportu towarów, które wykonują niektóre operacje transportu krajowego, które nie ograniczają w sposób znaczący międzynarodowej konkurencji w sektorze transportu, do ruchu na ich terytorium, jeżeli mają wymiary odbiegające od tych ustanowionych w załączniku I ppkt 1.1, 1.2, 1.4 do 1.8, 4.2 i 4.4.

Uznaje się, że operacje transportowe nie ograniczają w sposób znaczący międzynarodowej konkurencji w sektorze transportowym, jeżeli spełniony jest chociaż jeden z warunków wymienionych w lit. a) i b):

a) operacje transportowe są wykonywane na terytorium Państwa Członkowskiego przy użyciu specjalnych pojazdów lub zespołów pojazdów w takich warunkach, że normalnie nie mogą być wykonywane za pomocą pojazdów z innych Państw Członkowskich, np. operacje przy wycince drzew i w przemyśle leśnym.

b) Państwo Członkowskie, które zezwala na swoim terytorium na wykonywanie operacji transportowych za pomocą pojazdów lub zespołów pojazdów, które odbiegają od parametrów ustanowionych w załączniku I, zezwala także na

używanie pojazdów, przyczep lub naczep, które odpowiadają wymiarom ustanowionym w załączniku I, w takich zespołach, za pomocą których osiągnięta być może przynajmniej długość ładunku dozwolona w tym Państwie Członkowskim, aby dzięki temu zaistniały warunki konkurencji równej dla wszystkich przedsiębiorców (koncepcja modułowa).

Dane Państwo Członkowskie, które musi dostosować swoją infrastrukturę drogową w celu bycia zdolnym do spełnienia warunku określonego w lit. b), może jednak w takiej sytuacji zabronić do dnia 31 grudnia 2003 r. ruchu na swoim terytorium przy użyciu pojazdów lub zespołów pojazdów, które przekraczają krajowe normy dotyczące wymiarów, o ile krajowe przepisy prawne nadal obowiązują w sposób niedyskryminujący wobec wszystkich przedsiębiorców z obszaru Wspólnoty.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, ażeby pojazdy lub zespoły pojazdów, które zbudowane zostały w oparciu o nowe technologie lub koncepcje i nie mogą spełnić jednego lub kilku wymagań niniejszej dyrektywy, w czasie określonego okresu próbnego były dopuszczone do wykonywania niektórych operacji transportu lokalnego. Państwa Członkowskie powiadamiają o tym Komisję.

6. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na okres do dnia 31 grudnia 2006 r. na transport towarów za pomocą pojazdów lub zespołów pojazdów, które przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy zostały zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu, a których wymiary zgodnie z różnorodnymi krajowymi przepisami i procedurami pomiarowymi przekraczają wartości ustanowione w załączniku I ppkt 1.1, 1.2, 1.4 do 1.8, 4.2 i 4.4.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 6:

a) do celów art. 3 pojazdy przegubowe, które zostały dopuszczone do ruchu przed dniem 1 stycznia 1991 r., uznawane są za pojazdy, które nie spełniają specyfikacji zawartych w załączniku I ppkt 1.6 i 4.4, jeżeli ich łączna długość nie przekracza 15,50 m;

b) do celów art. 3 pociągi drogowe, których pojazdy silnikowe zostały dopuszczone do ruchu przed dniem 31 grudnia 1991 r. i nie spełniają specyfikacji zawartych w załączniku I ppkt 1.7 i 1.8, uznawane są do dnia 31 grudnia 1998 r. za spełniające te specyfikacje, o ile ich łączna długość nie przekracza 18 m.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, aby pojazdy określone w art. 1, zgodnie z niniejszą dyrektywą, posiadały dowody określone w lit. a), b) i c):

a) kombinacji następujących dwóch tablic:

- „tablica producenta”, która jest sporządzana i umieszczana zgodnie z dyrektywą 76/114/EWG ⁽¹⁾,
- tablicy odnoszącej się do danych o wymiarach, która jest sporządzana i umieszczana zgodnie z dyrektywą 76/114/EWG;

b) jednej tablicy sporządzonej i umieszczonej zgodnie z dyrektywą 76/114/EWG, która zawiera dane określone na obu tablicach określonych w lit. a);

c) jednego dokumentu, wydanego przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym pojazd ten został zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu. Dokument ten musi zawierać takie same nagłówki i dane, jak te na tablicach określonych w lit. a). Musi zostać umieszczony w miejscu odpowiednio zabezpieczonym i łatwo dostępnym dla kontroli.

2. Jeżeli parametry pojazdów nie odpowiadają dłużej tym, które podane są w dowodzie zgodności, Państwo Członkowskie, w którym pojazd jest zarejestrowany, podejmuje konieczne kroki do zapewnienia, aby dowód zgodności został zmieniony.

3. Tablice określone w ust. 1 i dokumenty są uznawane przez Państwa Członkowskie za dowód zgodności tych pojazdów przewidziany w niniejszej dyrektywie.

4. Pojazdy, mające dowód zgodności, mogą podlegać:

- kontrolom wrywkowym w zakresie wspólnych norm ciężaru,
- kontrolom w zakresie wspólnych norm wymiarów jedynie w przypadku podejrzenia niezgodności z niniejszą dyrektywą.

5. W środkowej kolumnie dowodu zgodności odnoszącej się do ciężaru podawane są, w miarę potrzeb, wspólnotowe normy ciężaru stosowane dla danego pojazdu. W zakresie pojazdów, określonych w załączniku I ppkt 2.2.2 lit. c), pod maksymalnie dopuszczalną masą zespołu pojazdów dodaje się w nawiasach „44 tony”.

6. Każde Państwo Członkowskie może w odniesieniu do każdego pojazdu, który został zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na jego terytorium, postanowić, że maksymalne dopuszczalne masy na podstawie jego ustawodawstwa krajowego

są podawane w lewej kolumnie, a technicznie dopuszczalna masa w prawej kolumnie dowodu zgodności.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla stosowania obowiązujących przepisów drogowych w każdym Państwie Członkowskim, ograniczających ciężar i/lub wymiary pojazdów na niektórych drogach lub obiektach inżynierskich – niezależnie od państwa rejestracji lub dopuszczenia do ruchu takich pojazdów.

Artykuł 8

Artykuł 3 nie ma zastosowania w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie do dnia 31 grudnia 1998 r.:

- a) w zakresie norm określonych w załączniku I ppkt 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 i 3.3.2:
- z wyjątkiem pojazdów przegubowych określonych w ppkt 2.2.2, których:
 - i) rzeczywista masa całkowita nie przekracza 38 ton;
 - ii) nacisk na każdą oś potrójną w zakresie określonym w ppkt 3.3.2 nie przekracza 22,5 tony,
 - z wyjątkiem pojazdów określonych w ppkt 2.2.3, 2.2.4, 2.3 i 2.4, których rzeczywista masa całkowita nie przekracza:
 - i) 35 ton w przypadku pojazdów określonych w ppkt 2.2.3 i 2.2.4;
 - ii) 17 ton w przypadku pojazdów określonych w ppkt 2.3.1;
 - iii) 30 ton w przypadku pojazdów określonych w ppkt 2.3.3, z zastrzeżeniem zgodności z warunkami określonymi w niniejszym punkcie oraz w ppkt 4.3;
 - iv) 27 ton w przypadku pojazdów określonych w ppkt 2.4,
- b) w zakresie normy określonej w załączniku I ppkt 3.4, z wyjątkiem pojazdów określonych w ppkt 2.2, 2.3 i 2.4, których ciężar na osi napędowej nie przekracza 10,5 tony.

Artykuł 9

W zakresie normy określonej w załączniku I ppkt 1.2 lit. a), Państwa Członkowskie mogą odmówić lub zakazać używania na swoim terytorium do dnia 31 grudnia 1999 r. autobusów, których szerokość przekracza 2,50 m.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych na mocy niniejszego artykułu. Komisja powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 78/507/EWG (Dz.U. L 155 z 13.6.1978, str. 31).

Artykuł 10

Dyrektywy wymienione w załączniku IV część A niniejszym uchyla się z datą określoną w art. 11; niezależnie od obowiązków Państw Członkowskich w zakresie terminów implementacji i dostosowania określonych w załączniku IV część B.

Odesłania do dyrektyw, które utraciły moc, uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą zgodności przedstawioną w załączniku V.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 17 września 1997 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjmowanych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 1996 r.

W imieniu Rady
H. COVENEY
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

MAKSYMALNE CIĘŻARY I WYMIARY ORAZ PODOBNE PARAMETRY POJAZDÓW

1. **Maksymalne dopuszczalne wymiary pojazdów, określone w art. 1 ust. 1 lit. a)**
 - 1.1 *Maksymalna długość*

— pojazd silnikowy		12,00 m
— przyczepa		12,00 m
— pojazd przegubowy		16,50 m
— pociąg drogowy		18,75 m
— autobus przegubowy		18,00 m
 - 1.2 *Maksymalna szerokość*

a) wszystkie pojazdy		2,55 m
b) nadbudówki pojazdów chłodni		2,60 m
 - 1.3 *Maksymalna wysokość (wszelkich pojazdów)* 4,00 m
 - 1.4 Usuwalne nadbudówki i standardowe ładunki, takie jak kontenery, są ujęte w wymiarach określonych w pkt 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 oraz 4.4.
 - 1.5 Każdy pojazd silnikowy lub zestaw pojazdów, które są w dopuszczone do ruchu, muszą być zdolne do wykonania zakrętu w okręgu o promieniu zewnętrznym 12,50 m oraz promieniu wewnętrznym 5,30 m
 - 1.6 Maksymalna odległość między osiami sworznia zawieszenia piątego koła a tyłem naczepy 12,00 m
 - 1.7 Maksymalna odległość mierzona równoległe do osi podłużnej pociągu drogowego od skrajnego punktu części ładunkowej za kabiną do najdalszego zewnętrznego punktu przyczepy zestawu minus odległość między tyłem pojazdu ciągnącego a przodem przyczepy 15,65 m
 - 1.8 Maksymalna odległość mierzona równoległe do osi podłużnej pociągu drogowego od skrajnego punktu części ładunkowej za kabiną do najdalszego zewnętrznego punktu przyczepy zestawu 16,40 m
2. **Maksymalna dopuszczalna masa pojazdu (w tonach)**
 - 2.1 *Pojazdy będące częścią zestawu pojazdów*
 - 2.1.1 Przyczepy dwuosiowe 18 ton

2.1.2	Przyczepy trzyosiowe	24 ton
2.2	Zestawy pojazdów	
2.2.1	Pociągi drogowe z pięcioma lub sześcioma osiami	
	a) dwuosiowe pojazdy silnikowe z przyczepami trzyosiowymi	40 ton
	b) trzyosiowe pojazdy silnikowe z przyczepami trzyosiowymi	40 ton
2.2.2	Pojazdy przegubowe pięcio- lub sześciosiowe	
	a) pojazdy silnikowe dwuosiowe z naczepami trzyosiowymi	40 ton
	b) trzyosiowe pojazdy silnikowe z naczepami dwu- lub trzyosiowymi	40 ton
	c) trójosiowe pojazdy silnikowe z naczepami dwu- lub trzyosiowymi przewożące kontenery 40-stopowe według normy ISO jako przewóz w zespole pojazdów	44 ton
2.2.3	Czteroosiowe pociągi drogowe składające się z pojazdu silnikowego i przyczepy dwuosiowej	36 ton
2.2.4	Pojazdy przegubowe czteroosiowe składające się z dwuosiowego pojazdu silnikowego i jednej dwuosiowej przyczepy, jeżeli odległość między osiami naczepy:	
2.2.4.1	wynosi 1,3 m lub więcej, ale nie przekracza 1,8 m	36 ton
2.2.4.2	jest większa niż 1,8 m	36 ton
		+ 2 tony tolerancji, jeżeli maksymalna dopuszczalna masa (MDM) pojazdu silnikowego (18 ton) oraz MDM naczepy z podwójną osią (20 ton) są przestrzegane, a oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony oraz zawieszenie pneumatyczne lub zawieszenie uznane na obszarze Wspólnoty za równoważne, jak zdefiniowano w załączniku II
2.3	Pojazdy silnikowe	
2.3.1	Dwuosiowe pojazdy silnikowe	18 ton
2.3.2	Trzyosiowe pojazdy silnikowe	— 25 ton — 26 ton
		jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony, a zawieszenie pneumatyczne lub zawieszenie uznane na obszarze Wspólnoty za równoważne, jak zdefiniowano w załączniku II, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny ciężar na każdą oś nie przekracza 9,5 tony
2.3.3	Czteroosiowe pojazdy silnikowe z dwoma osiami połączonymi z układem kierowniczym	— 32 tony
		jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony, a zawieszenie pneumatyczne lub zawieszenie uznane na obszarze Wspólnoty za równoważne, jak zdefiniowano w załączniku II, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny ciężar na każdą oś nie przekracza 9,5 tony
2.4	Trzyosiowe autobusy przegubowe	28 ton

3.	Maksymalny dopuszczalny ciężar na oś pojazdów, określonych w art. 1 ust. 1 lit b) (w tonach)	
3.1	<i>Jednoosiowe</i>	10 ton
	Pojedyncze osie nienapędowe	
3.2	<i>Podwójne osie przyczep i naczep</i>	
	Suma ciężaru na oś przypadająca na oś podwójną nie może przekraczać, jeżeli odległość (d) między osiami wynosi:	
3.2.1	mniej niż 1 m ($d < 1,0$)	11 ton
3.2.2	między 1,0 m a mniej niż 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 ton
3.2.3	między 1,3 m a mniej niż 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	18 ton
3.2.4	1,8 m lub więcej niż ($1,8 \leq d$)	20 ton
3.3	<i>Trzyosiowe przyczepy i naczepy</i>	
	Suma ciężaru na oś przypadająca na oś potrójną nie może przekraczać, jeżeli odległość między (d) między osiami wynosi:	
3.3.1	1,3 m albo mniej ($d \leq 1,3$)	21 ton
3.3.2	ponad 1,3 m i do 1,4 m ($1,3 < d \leq 1,4$)	24 tony
3.4	<i>Oś napędowa</i>	
3.4.1	Oś napędowa pojazdów, określone w ppkt 2.2.1 i 2.2.2	11,5 tony
3.4.2	Oś napędowa pojazdów, określonych w ppkt 2.2.3, 2.2.4, 2.3 i 2.4	11,5 tony
3.5	<i>Osie podwójne pojazdów silnikowych</i>	
	Suma ciężarów na oś przypadających na oś podwójną nie może przekraczać, jeżeli odległość (d) między osiami wynosi:	
3.5.1	mniej niż 1 m ($d < 1,0$)	11,5 tony
3.5.2	między 1,0 m i mniej niż 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 ton
3.5.3	między 1,3 m i mniej niż 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	— 18 ton
		— 19 ton

jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony, a zawieszenie pneumatyczne lub zawieszenie uznane na obszarze Wspólnoty za równoważne, jak zdefiniowano w załączniku II, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny ciężar na każdą oś nie przekracza 9,5 tony

4. **Pokrewne parametry pojazdów, określonych w art. 1 ust. 1 lit. b)**
- 4.1 *Wszelkie pojazdy*
- Ciążar przenoszony przez oś napędową lub osie napędowe pojazdu lub zestawu pojazdów nie może być niższa niż 25 % rzeczywistej masy całkowitej pojazdu lub zestawu pojazdów, jeżeli poruszają się w ruchu międzynarodowym
- 4.2 *Pociągi drogowe*
- Odległość między tylną osią pojazdu silnikowego a przednią osią przyczepy nie może być mniejsza niż 3,00 m
- 4.3 *Maksymalna dopuszczalna masa w zależności od rozstawu osi*
- Maksymalna dopuszczalna masa w tonach czteroosiowego pojazdu silnikowego nie może przekroczyć pięciokrotności odległości w metrach między osiami najdalszą przednią i najdalszą tylną ośką pojazdu
- 4.4 *Naczepy*
- Odległość mierzona poziomo między osiami sworzni zawieszenia piątego koła i jakimkolwiek punktem na przedzie naczepy nie może przekraczać 2,04 m
-

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI RÓWNOWAŻNOŚCI ZAWIESZEŃ NIEPNEUMATYCZNYCH I PNEUMATYCZNYCH DLA OSI NAPĘDOWEJ (NAPĘDOWYCH) POJAZDU

1. DEFINICJA ZAWIESZENIA PNEUMATYCZNEGO

Układ zawieszenia uważany jest za pneumatyczny, jeżeli amortyzacja następuje przynajmniej w 75 % za pomocą urządzeń pneumatycznych.

2. RÓWNOWAŻNOŚĆ ZAWIESZEŃ PNEUMATYCZNYCH

Zawieszenie uznawane za równoważne z zawieszeniem pneumatycznym musi spełniać następujące warunki:

- 2.1 Podczas krótkotrwałej swobodnej pionowej oscylacji z niską częstotliwością amortyzowanej masy w pionie ponad osią napędową lub zespołem osi mierzona częstotliwość i tłumienie amortyzacji maksymalnego ciężaru muszą mieścić się w granicach określonych ppkt 2.2–2.5.
- 2.2 Każda oś musi być wyposażona w zawieszenie hydrauliczne. W przypadku osi podwójnych zawieszenie hydrauliczne musi być tak umieszczone, aby oscylacja zespołu osi została zredukowana do wartości minimalnych.
- 2.3 Średni stosunek tłumienia D musi wynosić ponad 20 % krytycznego tłumienia zawieszenia w normalnym stanie, to znaczy ze sprawnym zawieszeniem hydraulicznym.
- 2.4 Jeżeli zawieszenie hydrauliczne jest wymontowane lub niesprawne, wówczas stosunek tłumienia zawieszenia nie może przekraczać już 50 % średniego stosunku tłumienia D.
- 2.5 Częstotliwość tłumionej masy na osi lub zespole osi w czasie krótkotrwałej swobodnej pionowej oscylacji nie może przekraczać 2,0 Hz.
- 2.6 Częstotliwość i tłumienie zawieszenia są podane w pkt 3. W pkt 4 ustanowione są procedury kontrolne badania wartości częstotliwości i tłumienia.

3. DEFINICJA CZĘSTOTLIWOŚCI I TŁUMIENIA

W niniejszej definicji należy uwzględnić masę tłumioną M (kg) na jedną oś napędową lub zespół osi. Oś lub zespół osi wykazuje łączne ciśnienie między powierzchnią drogi a tłumioną masą K niuton/metr i wskaźnikiem łącznego tłumienia C niuton/metr i na sekundę (N/ms). Z oznacza drogę tłumionej masy w kierunku pionowym. Wyrównanie ruchu dla swobodnej oscylacji oznacza:

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

Częstotliwość oscylacji tłumionej masy F (rad/sec) to:

$$F = \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Tłumienie ma wartość krytyczną, jeżeli $C = C_0$,

gdzie

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Stosunek tłumienia jako ułamek wartości krytycznej to C/C_0 .

Krótkotrwała swobodna pionowa oscylacja tłumionej masy tworzy krzywą sinusoidalną przedstawioną na rysunku 2. Częstotliwość jest możliwa do ustalenia za pomocą pomiaru czasu potrzebnego dla obserwowalnej we wszystkich cyklach oscylacji. Tłumienie można ustalić za pomocą pomiaru następujących po sobie maksymalnych war-

tości oscylacji, które występują w tym samym kierunku. Jeżeli maksymalne wartości amplitud pierwszego i drugiego cyklu wynoszą A_1 i A_2 , to stosunek tłumienia wynosi D.

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \ln \frac{A_1}{A_2}$$

„ln” stanowi przy tym naturalny logarytm stosunku amplitud.

4. PROCEDURA TESTU

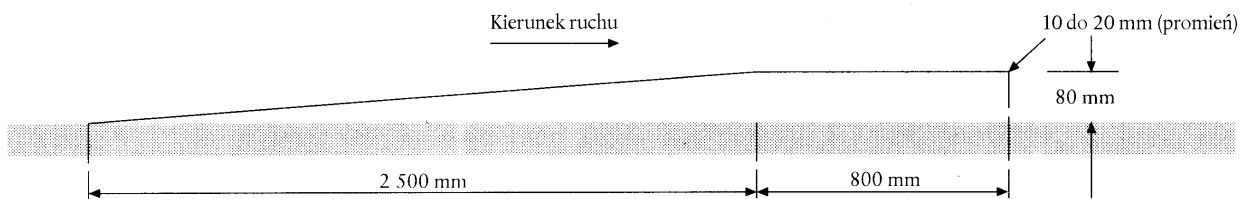
W celu ustalenia w teście stosunku tłumienia D, stosunku tłumienia przy wymontowanym zawieszeniu pneumatycznym oraz częstotliwość F zawieszenia, obciążony pojazd musi albo:

- przejechać z niewielką prędkością ($5 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$) przez przeszkodę o wysokości 80 mm w profilu przedstawionym na rysunku 1; krótkotrwałą oscylację należy badać pod względem częstotliwości i tłumienia, którą można ustalić ponownie, zjeżdżając kołami z progu taśmy bieżnej;
lub
- rama pojazdu zostanie obniżona, tak że ciężar osi napędowej wynosi półtorej maksymalnej wartości statycznej. Następnie zostaje gwałtownie wstrzymana działająca na pojazd siła ciągu i ustalona zostanie wynikła stąd oscylacja;
lub
- rama pojazdu zostanie podniesiona, tak że tłumiona masa zostanie podwyższona o 80 mm ponad osi napędową. Podniesiony pojazd jest gwałtownie opuszczany i ustalona zostaje wynikła stąd oscylacja;
lub
- przeprowadzone zostaną inne procedury, o ile producent w dostateczny sposób wykaże przed właściwymi służbami nadzoru technicznego ich równoważność.

Pojazd należy wyposażyć w przetwornik rejestrujący przesunięcie pionowe, znajdujący się między osią napędową a ramą, bezpośrednio ponad osią napędową. Poprzez pomiar maksymalnych wartości kompresji możliwe staje się z jednej strony ustalenie częstotliwości F i z drugiej strony stosunku amplitud, a tym samym tłumienia. W przypadku podwójnych osi napędowych przetwornik rejestrujący przesunięcie pionowe należy umieścić między każdą z osi napędowych a ramą nad tymi osiami.

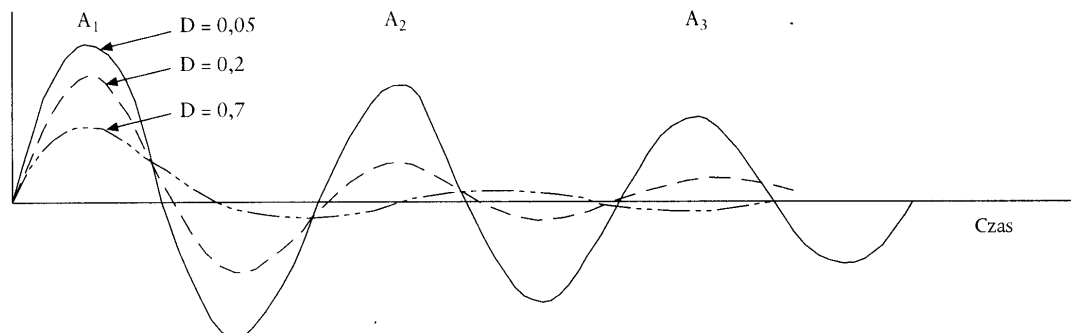
Rysunek 1

Przeszkoda do testów zawieszenia

Rysunek 2

Reakcja krótkotrwałego tłumienia

ZAŁĄCZNIK III

TABLICA ODNOŚZĄCA SIĘ DO WYMIARÓW OKREŚLONYCH W ART. 6 UST. 1 LIT. A)

- I. Tablica odnosząca się do wymiarów, umieszczona jak najbliższej tablicy określonej w dyrektywie 76/114/EWG, musi zawierać następujące dane:
1. nazwę producenta ⁽¹⁾;
 2. numer identyfikacyjny pojazdu ⁽¹⁾;
 3. długość (L) pojazdu silnikowego, przyczepy lub naczepy;
 4. szerokość (W) pojazdu silnikowego, przyczepy lub naczepy;
 5. dane dotyczące pomiarów długości zestawów pojazdów:
 - odległość (a) między przodem pojazdu silnikowego a środkowym punktem zespołu ciągnącego (hak lub połączenie siodłowe); w przypadku połączenia siodłowego z kilkoma punktami ciągnięcia należy podawać wartości minimalne i maksymalne (a_{\min} i a_{\max}),
 - odległość (b) między środkowym punktem zespołu ciągnącego przyczepy (połączenie siodłowe) lub naczepy (sworzeń) a tyłem przyczepy lub naczepy; w przypadku połączenia siodłowego z kilkoma punktami ciągnięcia należy podawać wartości minimalne i maksymalne (b_{\min} i b_{\max});
- Długość zespołu pojazdów jest długością, która jest mierzona, jeżeli pojazd silnikowy i przyczepa względnie naczepa znajdują się w linii prostej.
- II. Wartości podane w dowodzie zgodności muszą dokładnie odpowiadać pomiarom przeprowadzonym bezpośrednio na pojeździe.

⁽¹⁾ Dane te nie muszą być powtarzane, jeżeli pojazd jest wyposażony w jedną tylko tablicę, na której zgromadzone zostały dane dotyczące ciężarów i parametrów.

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

DYREKTYWY UCHYLONE

(o których mowa w art. 10)

- Dyrektywa 85/3/EWG w sprawie ciężarów, wymiarów i niektórych innych parametrów technicznych określonych pojazdów drogowych i jej późniejsze zmiany:
 - dyrektywa 86/360/EWG
 - dyrektywa 88/218/EWG
 - dyrektywa 89/338/EWG
 - dyrektywa 89/460/EWG
 - dyrektywa 89/461/EWG
 - dyrektywa 91/60/EWG
 - dyrektywa 92/7/EWG
- dyrektywa 86/364/EWG odnosząca się do dowodu zgodności pojazdów z dyrektywą 85/3/EWG w sprawie ciężarów, wymiarów i niektórych innych parametrów technicznych określonych pojazdów drogowych.

CZĘŚĆ B

<i>Dyrektywa</i>	<i>Termin transpozycji</i>
85/3/EWG (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 14)	1 lipca 1986 r. 1 stycznia 1990 r.
86/360/EWG (Dz.U. L 217 z 5.8.1986, str. 19)	1 stycznia 1992 r.
86/364/EWG (Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 48)	29 lipca 1987 r.
88/218/EWG (Dz.U. L 98 z 15.4.1988, str. 48)	1 stycznia 1989 r.
89/338/EWG (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 3)	1 lipca 1991 r.
89/460/EWG (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 5)	1 stycznia 1993 r.
89/461/EWG (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 7)	1 stycznia 1991 r.
91/60/EWG (Dz.U. L 37 z 9.2.1991, str. 37)	30 września 1991 r.
92/7/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 29)	31 grudnia 1992 r.

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Niniejsza dyrektywa	85/3/EWG	86/360/EWG	86/364/EWG	88/218/EWG	89/338/EWG	89/460/EWG	89/461/EWG	91/60/EWG	92/7/EWG
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1								
art. 1 ust. 1 lit. a)	—								
art. 1 ust. 1 lit. b)	art. 1 ust. 1 lit. b)								
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 2								
art. 2 tiret pierwsze do czwarte oraz szóste do dziesiąte					art. 1 ust. 2				
art. 2 tiret piąte, jedenaste i dwunaste	—								
art. 2 akapit ostatni	—								
art. 3 ust. 1	—								
art. 3 ust. 1 lit. a) i b)	art. 3 ust. 1 lit. a) i b)								
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 2								
art. 3 ust. 3	—								
art. 4	—								
art. 5 lit. a)							art. 1 ust. 1		
art. 5 lit. b)								art. 1 ust. 1	
art. 6 ust. 1–4			art. 1 ust. 1–4						

Niniejsza dyrektywa	85/3/EWG	86/360/EWG	86/364/EWG	88/218/EWG	89/338/EWG	89/460/EWG	89/461/EWG	91/60/EWG	92/7/EWG
art. 6 ust. 5–6			art. 2 ust. 1–2						
art. 7	art. 6								
art. 8						art. 1			
art. 9–12	—								
art. 13	art. 9								
załącznik 1	załącznik 1								
pkt 1	pkt 1								
ppkt 1.1 tiret pierwsze-trzecie i piąte								art. 1 ust. 2	
pkt 1, tiret czwarte	—								
ppkt 1.2 lit. a)	—								
ppkt 1.2 lit. b)	—								
Ppkt 1.3–1.5	ppkt. 1.3–1.5								
pkt 1.6							art. 1 ust. 3		
pkt 1.7								art. 1 ust. 3	
pkt 1.8	—								
pkt 2–2.2.1 lit. b)	pkt. 2–2.2.1 lit. b)								
ppkt. 2.2.2 lit. a)–c)	ppkt. 2.2.2 lit. a)–c)								
ppkt 2.2.3									
ppkt 2.2.4.1					art. 1 ust. 5 lit. b)				
ppkt 2.2.4.2									art. 1 ust. 1 lit. a)

Niniejsza dyrektywa	85/3/EWG	86/360/EWG	86/364/EWG	88/218/EWG	89/338/EWG	89/460/EWG	89/461/EWG	91/60/EWG	92/7/EWG
ppkt 2.3-2.3.1					art. 1 ust. 5 pkt c)				
ppkt 2.3.2-2.3.3									art. 1 ust. 1 lit. b)- c)
ppkt 2.4					art. 1 ust. 5 lit. c)				
pkt 3-3.3.2	pkt 3-3.3.2								
ppkt 3.4-3.4.1		art. 1 ust. 3							
ppkt 3.4.2-3.5.2					art. 1 ust. 5 lit. d)				
ppkt 3.5.3									art. 1 ust. 1 lit. d)
pkt 4-4.2	pkt. 4-4.2								
ppkt 4.3					art. 1 ust. 5 lit. e)				
ppkt 4.4							art. 1 ust. 4		
załącznik II									załącznik III
załącznik III			Załącznik						